

دکتر رابرت ای. پترسون، رستگاری، جلسه ۹، فرمول‌بندی‌های انتخاباتی، شماره ۴: ایمان، انجیل و فراخوان

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت © ۲۰۲۴

این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد رستگاری است. این جلسه ۹، انتخاب، فرمول‌بندی‌های سیستماتیک، شماره ۴: ایمان، انجیل و فراخواندگی است.

ما سخنرانی‌های خود را در مورد آموزه نجات یا نجات‌شناسی با نتیجه‌گیری‌هایی در مورد انتخاب، انتخاب و ایمان، و سپس انتخاب و انجیل ادامه می‌دهیم.

برگزیدگی و ایمان. کتاب مقدس به وضوح تعلیم می‌دهد که راه نجات، ایمان به مسیح است. این موضوع در اعمال رسولان مشهود است، جایی که پولس و سیلاس به زندانبان فیلیپی می‌گویند: «به خداوند عیسی ایمان». «بیاور، تو و اهل خانه‌ات نجات خواهید یافت».

اعمال رسولان ۱۶:۳۱. پولس به روشنی می‌گوید، نقل قول کنید، عدالت خدا از طریق ایمان به عیسی مسیح، برای همه کسانی است که ایمان می‌آورند، زیرا هیچ تمایزی وجود ندارد، رومیان ۳:۲۲. در چندین قسمت می‌آموزیم که برگزیدگی علت ایمان است و ایمان نتیجه برگزیدگی است.

در یوحنا ۶:۳۵، پس از اینکه عیسی آمدن نزد او را به عنوان ایمان آوردن به او تعریف می‌کند (۶:۳۵) می‌گوید: هر که پدر به من عطا کند، نزد من خواهد آمد، و هر که نزد من آید، او را طرد نخواهم کرد. سپردن مردم به عیسی توسط پدر، یکی از تصاویری است که یوحنا از برگزیدگی ارائه می‌دهد. هر که پدر به عیسی عطا کند، نزد او خواهد آمد و به او ایمان خواهد آورد.

در اینجا، یوحنا تعلیم می‌دهد که برگزیدگی مقدم بر ایمان است. دوم، در اعمال رسولان ۱۳:۴۸، پس از اینکه پولس و برنابا در انطاکیه پیسیدیه از یهودیان به غیریهودیان روی آوردند، بسیاری از غیریهودیان به انجیل ایمان آوردند. لوقا برگزیدگی و ایمان را با هم ترکیب می‌کند.

او می‌نویسد، وقتی غیریهودیان این را شنیدند، شادمان شدند و کلام خداوند را گرامی داشتند و همه کسانی که برای حیات جاودان منصوب شده بودند، ایمان آوردند. اعمال رسولان ۱۳ ۴۷ ۴۸. متن به یک امر الهی اشاره می‌کند و متن، انتصاب الهی برای حیات جاودان را مقدم بر ایمان غیریهودیان قرار می‌دهد.

دیوید پترسون، در تفسیر خود، *اعمال رسولان*، ستون مجموعه تفسیر عهد جدید، صفحات ۳۹۹ تا می‌نویسد که لوقا توجه را به روشی که خدا از انجیل برای فراخواندن برگزیدگان خود و نجات آنها، ۴۰۰ استفاده می‌کند، جلب می‌کند. کسانی که از میان ملت‌ها به دنبال خداوند هستند، کسانی هستند که او قبلاً آنها را از خود دانسته است. با این حال، این اتفاق زمانی می‌افتد که خدا آنها را قادر می‌سازد از طریق اعلام انجیل ایمان بیاورند.

نقل قول نزدیک. خداوند افراد را برای رستگاری مقدر کرد و سپس آنها را با موعظه انجیل به سوی مسیح جذب کرد. بار دیگر، گزینش علت ایمان است، نه نتیجه آن.

سوم، پولس ما را به همان نتیجه می‌رساند. او از خدا به خاطر انتخاب محبت‌آمیزش که منجر به نجات تسالونیکیان شد، سپاسگزار است. نقل قول: ما باید همیشه خدا را به خاطر شما، برادران و خواهران محبوب

خداوند، شکر کنیم، زیرا از ابتدا، خدا شما را برای نجات از طریق تقدیس توسط روح و از طریق ایمان به حقیقت برگزیده است.

دوم تسالونیکیان ۲:۱۳. خداوند با عشق و اراده خود، قوم خود را برای رستگاری جاودانه انتخاب می کند. سپس نتایج این انتخاب را در تاریخ از طریق تقدیس اولیه و ایمان آشکار می سازد.

بنابراین ایمان نتیجه گزینش است. در رومیان نهم، پولس می گوید که خدا یعقوب را برگزید و عیسو را قبل از تولدشان به همین دلیل رد کرد تا هدف خدا، بر اساس گزینش، پابرجا بماند. رومیان ۹:۱۱

چند آیه بعد، رسول در پایان، هرگونه تلاش انسانی برای رستگاری، از جمله ایمان، را رد می کند. بنابراین رستگاری به اراده یا تلاش انسان بستگی ندارد، بلکه به خدا بستگی دارد که رحمت خود را نشان می دهد. رومیان ۹:۱۶

یوحنا، لوقا و پولس موافقت. گزینش ابدی خدا منجر به ایمان، گزینش و انجیل می شود. گزینش یک آموزه کتاب مقدس است، اما تنها آموزه نیست.

و اگر بخواهیم آن را به درستی درک کنیم، باید آن را در ارتباط و تناسب با سایر حقایق ایمان مسیحی ببینیم. شاید مفید باشد که یک قدم به عقب برداریم و پرسیم، چرا ما نجات یافته ایم؟ کتاب مقدس از بسیاری جهات به این سوال پاسخ می دهد، و با دلیل اصلی شروع می کند. باز هم، این یک تکرار است، اما فکر می کنم شاید به ما کمک کند.

شاید بار دوم که آن را می شنویم، آن را درک کنیم، زیرا خدا شایسته ستایش است، زیرا خدا ما را دوست دارد، زیرا خدا قصد نجات ما را داشت، زیرا عیسی برای ما مرد، زیرا ما انجیل را شنیدیم، زیرا روح القدس ما را به عشق و گناه محکوم کرد و ما را به ایمان کشاند زیرا به مسیح اعتماد کردیم. نجات ما به جلال خدا، عشق خدا، نقشه خدا، مرگ مسیح، کار روح القدس، پیام انجیل و ایمان ما به مسیح گره خورده است. ایمان ما ما را نجات نمی دهد.

خدا ما را از طریق مسیح نجات می دهد. اما ایمان ما آنچه را که خدا در مسیح برای ما انجام داده است دریافت می کند. ما هرگز منبع، زمینه یا علت نجات خود نیستیم.

خدا هست. او نجات دهنده است. ما نجات یافته ایم.

او نجات دهنده است. ما نجات یافتگان هستیم. اما رستگاری از طریق فیض و ایمان حاصل می شود.

بنابراین، ما اعتماد می کنیم، باور داریم، ایمان داریم، توبه می کنیم. افسسیان ۲، ۸-۹. ما علت نیستیم، اما در دریافت نجات از طریق ایمان فعال هستیم.

علاوه بر این، مهم است به یاد داشته باشید که پولس تعلیم می دهد که رستگاری از طریق شنیدن کلام حقیقت، انجیل نجات شما، افسسیان ۱، ۱۳، حاصل می شود. هر کسی که از برگزیدگی صحبت کند بدون اینکه از مأموریتها صحبت کند، حق مطلب را در مورد کتاب مقدس ادا نکرده است. در پیدایش ۱۲: ۱-۳. خدا ابراهیم را انتخاب می کند.

بارنابی آسوهوتو از بنین و ساموئل نگیوا از کنیا به طور مفیدی اشاره می کنند که چگونه خدا به ابراهیم وعدههایی را در قالب پنج «من» می دهد. من تو را به ملتی بزرگ تبدیل خواهم کرد. من تو را برکت خواهم

داد. من نام تو را بزرگ خواهم کرد. من کسانی را که تو را برکت دهند، برکت خواهم داد. من هر کسی را که تو را نفرین کند، نفرین خواهم کرد. و خدا ابراهیم را مأمور می‌کند، تو یک برکت خواهی بود و همه مردم روی زمین از طریق تو برکت خواهند یافت.

ابراهیم به خاطر رسالت برگزیده شد. در خروج ۱۹: ۵-۶، خداوند انتخاب خود از اسرائیل را بیان می‌کند. آنها قوم عهد او، دارایی ارزشمند او، پادشاهی کاهنان او، و ملت مقدس او هستند.

این ویژگی چشمگیر است. خدا می‌گوید از میان تمام ملت‌ها، تو از آن من هستی. حتی چشمگیرتر این است که ویژگی خاص خدا به خاطر جهان‌شمولی است.

از میان تمام ملت‌ها، تو از آن من هستی و تمام زمین از آن من است، پس تو برای من پادشاهی کاهنان و ملتی مقدس خواهی بود. خداوند در مأموریت نجات است و قصد دارد از طریق قوم برگزیده‌اش به ملت‌ها برسد. آنها از طریق تمایز خود به عنوان ملت مقدس او، به او و راه‌هایش شهادت خواهند داد و از طریق اعلام خود به عنوان پادشاهی کاهنان، به او شهادت خواهند داد.

نقل قول، آوردن دانش خدا به ملت‌ها و رساندن ملت‌ها به وسیله‌ی کفاره با خدا. نقل قول از کریستوفر صفحه ۳۳۱، ۲۰۰۶، IVP، رایت، *مأموریت خدا*، یک کتاب معروف.

پولس در رومیان ۹ و ۱۰ با آرامش می‌نویسد. توجه کنید که چگونه بحث فوق‌العاده پیچیده خود در مورد تاریخ نجات، اسرائیل، کلیسا، گزینش الهی و مسئولیت انسانی را آغاز و پایان می‌دهد.

او گفتمان الهیاتی خود را با بیان بار سنگین و بی‌وقفه‌اش برای نجات قومش، یهودیان، آغاز می‌کند. پولس چنان مشتاق نجات آنهاست که اگر واقعاً چنین چیزی ممکن بود، تقریباً حاضر بود برای نجات آنها به جهنم برود. رومیان ۹: ۱ تا ۵. سپس، پس از رساله‌ای سنگین و مفصل، پولس بر آرزوی عمیق و دعای خود برای تغییر کیش یهودیان تأکید می‌کند.

او آن نقل قول را به آنها یادآوری می‌کند: هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت. رومیان ۱۰: ۱۳. اما دیگران چگونه می‌توانند بدون ایمان به عیسی، او را بخوانند؟ چگونه می‌توانند بدون شنیدن انجیل ایمان بیاورند؟ و چگونه می‌توانند بشنوند بدون اینکه کسی به آنها بگوید؟ پولس سپس بر ضرورت انجیل تأکید می‌کند.

ایمان از طریق شنیدن و شنیدن از طریق کلام خدا، انجیل، حاصل می‌شود. چگونه به چنین حقایق شگفت‌انگیز اما مرموزی واکنش نشان می‌دهیم؟ دو صد از گذشته کمک زیادی می‌کنند. اول، ما با فروتنی همانطور که کشیش باپتیست قرن نوزدهم، چارلز اسپورجن، یادآوری کرد، می‌پرستیم، من نمی‌توانم انتظار داشته باشم که اسرار خدا را بفهمم، و نمی‌خواهم این کار را انجام دهم.

اگر من خدا را می‌فهمیدم، او نمی‌توانست خدای حقیقی باشد. آموزه‌ای که نمی‌توانم به طور کامل درک کنم، حقیقتی از خداست که قرار است مرا درک کند. وقتی نمی‌توانم بالا بروم، زانو می‌زنم.

وقتی نمی‌توانم رصدخانه‌ای بسازم، محرابی برپا می‌کنم. چقدر بیهوده است که در درک خدای بی‌نهایت، رویای برابری همیشگی خود را در سر بپرورانیم. دانش او برای ما بیش از حد شگفت‌انگیز است.

بلند است. ما نمی‌توانیم به آن دست یابیم. البته اشاره‌ای به مزمور ۱۳۹

دوم، ما انجیل را به اشتراک می‌گذاریم، همانطور که ویلیام کری، مبلغ باپتیست، تأکید کرد، نقل قول می‌کند، که پروردگارانمان از ما خواسته است که دعا کنیم تا پادشاهی او بیاید و اراده‌اش همانطور که در آسمان است بر زمین نیز انجام شود. این وظیفه ماست که نه تنها آرزوی خود را برای آن رویداد با کلمات ابراز کنیم، بلکه از هر روش قانونی برای گسترش دانش نام او استفاده کنیم. منتظر اتفاقات بزرگ باشید

برای کارهای بزرگ تلاش کنید. خیر و صلاح هدف را نادیده نگیرید، وظایفی که بر عهده ما به عنوان مخلوقات خدا و مسیحیان است و وضعیت رو به زوال همونوعانمان، با صدای بلند ما را فرا می‌خواند که همه چیز را به خطر بیندازیم و از هر تلاش موجهی برای منفعت آنها استفاده کنیم. آموزه برگزیدگی، به جای اینکه مانع بشارت شود، اگر به درستی در پرتو آموزه‌های کامل کتاب مقدس درک شود، ما را به موعظه انجیل ترغیب می‌کند تا بتوانیم پیام نجات را به مردم برسانیم، پیامی که آنها باید برای نجات یافتن به آن ایمان داشته باشند.

موضوع بعدی ما فراخوانده شدن است. پس از یک خلاصه بسیار مختصر از کتاب مقدس، می‌خواهیم فرمول‌بندی‌های سیستماتیک فراخوانده شدن را بررسی کنیم، که فراخوانده شدن به عنوان دعوت انجیل را از فراخوانده شدن به عنوان احضار اجرایی، احضار مؤثر، متمایز می‌کند. فراخوانده شدن اغلب برای مشخص کردن نام کسی یا برای اشاره به دعوتی که به کسی داده می‌شود، استفاده می‌شود.

بنابراین، واژه «خواندن» در هر دو عهد به طور گسترده استفاده شده است. با این حال، این اصطلاح می‌تواند به طور خاص به دعوت خدا اشاره داشته باشد، هم دعوت انجیل که مردم را به ایمان به عیسی دعوت می‌کند و هم دعوت مؤثری که خدا از طریق آن از طریق دعوت انجیل برای رساندن مردم به رستگاری عمل می‌کند. دعوت انجیل از سوی خدا در نظر گرفته شده است که بدون تبعیض به همه برسد.

این فراخوانی است برای هر کسی که به انجیل ایمان بیاورد. فراخوان مؤثر یا فراخوان مؤثر توسط خود خدا، به طور مستقل، آنطور که او انتخاب می‌کند، از طریق فراخوان انجیل صادر می‌شود. این فراخوان مؤثر یا کارآمد نامیده می‌شود زیرا خدا آن را صادر می‌کند و مردم به آن فراخوان پاسخ می‌دهند.

خداوند از طریق دعوت انجیل، دعوت مؤثر را برای رساندن مردم به رستگاری به کار می‌گیرد. رستگاری، کار خداست، هم در عرضه رایگان و جهانی انجیل و هم در دعوت مؤثر او. «خواندن»، خلاصه‌ای کوتاه از کتاب مقدس در مورد نحوه استفاده از فعل «خواندن» و اسم «خواندن» در هر دو عهد بود.

خیلی مختصر است، اما هست. فراخوان، فرمول‌بندی‌های سیستماتیک. فراخواندن مردم توسط خدا به رستگاری، موضوعی قابل توجه و اغلب نادیده گرفته شده در نجات‌شناسی، آموزه رستگاری، است.

این دعوت دو جنبه دارد. دعوت انجیل جهانی است. کلیسا باید انجیل را بدون تبعیض برای همه مردم موعظه کند.

اگر به نام کالونینیسیم، هر کلیسا یا فردی این کار را انجام ندهد، آنها به سادگی از کلام خدا نافرمانی می‌کنند. و من این را، همانطور که کلیسا در طول تاریخ آن را نامیده است، یک هایپر-کالونینیسیم می‌نامم. کتاب مقدس تعلیم می‌دهد، و تجربه نشان می‌دهد که همه کسانی که انجیل را می‌شنوند به مسیح ایمان نمی‌آورند.

خداوند کسانی را که از ایمان آوردن امتناع می‌کنند، مسئول پی‌ایمانی‌شان می‌داند. یوحنا ۱۸: ۳، خدا پسر خود را، به جهان نفرستاد تا جهان را محکوم کند، بلکه تا جهان از طریق او نجات یابد. هر که به او ایمان آورد محکوم نمی‌شود، اما هر که ایمان نیاورد، یوحنا ۱۸: ۳، از قبل محکوم شده است زیرا به نام پسر یگانه خدا ایمان نیاورده است.

این متن از زبان احکام روز آخر، یعنی محکومیت و نه محکومیت، به معنای بهتر محکومیت و عادل شمردگی استفاده می‌کند. یوحنا از این کلمه استفاده نمی‌کند، اما مفهوم آن همین است. آن وقایع متعلق به روز آخر هستند، اما از قبل محقق شده‌اند؛ یعنی مضمون سرنوشت ابدی انسان‌ها.

این مضمون هم از قبل وجود دارد و هم هنوز نه. در موعظه انجیل، بر اساس واکنش‌های مردم، بشریت به دو گروه تقسیم می‌شود، کسانی که محکوم نشده‌اند و کسانی که محکوم شده‌اند، و روز قیامت این تمایز را تأیید خواهد کرد. البته، افرادی که اکنون انجیل را می‌شنوند، می‌توانند به اصطلاح، از کسانی که محکوم نیستند به کسانی که محکوم شده‌اند، از کسانی که محکوم شده‌اند به کسانی که محکوم یا عادل شمرده نشده‌اند، حرکت کنند، همانطور که به خداوند عیسی مسیح ایمان دارند.

انسان‌ها مسئول بی‌ایمانی خود هستند. یوحنا ۸:۲۴ به ما می‌گوید، در واقع، من باید یک بار دیگر در سه بمانم، یوحنا ۳:۳۶، هر که به پسر ایمان آورد، حیات جاودان دارد. حال، هر که از پسر اطاعت نکند، حیات را نخواهد دید، بلکه خشم خدا بر او می‌ماند.

بی‌ایمانی از نظر کتاب مقدس گناه است، و واضح است که چنین است. یوحنا ۸:۲۴، عیسی به یهودیانی که با او مخالفت می‌کنند می‌گوید: «من به شما گفته بودم که در گناهان خود خواهید مرد، زیرا اگر باور نکنید که من او هستم، من همان کسی هستم که ادعا می‌کنم، در گناهان خود خواهید مرد.» دوم تسالونیکیان ۱:۸ از بازگشت مسیح صحبت می‌کند و کسانی را که خدا را نمی‌شناسند مجازات می‌کند و ظاهراً همان گروه هستند، حتی کسانی که از انجیل خداوند عیسی اطاعت نمی‌کنند.

خداوند عیسی از آسمان نازل خواهد شد، دوم تسالونیکیان ۱:۷، به همراه فرشتگان قدرتمندش در آتش، شعله‌ور، و از کسانی که خدا را نمی‌شناسند و از کسانی که از انجیل خداوند ما عیسی مسیح اطاعت نمی‌کنند انتقام خواهد گرفت. آیا از انجیل اطاعت می‌کنید؟ بله، انجیل یک دستور است. اگر از آن اطاعت کنید، به انجیل ایمان آورده‌اید.

اگر از آن نافرمانی کنید، به آن ایمان نمی‌آورید. هم پولس و هم پطرس از این نوع اصطلاحات استفاده می‌کنند. آنها مجازات هلاکت ابدی را دور از حضور خداوند و از جلال قدرت او متحمل خواهند شد، زمانی که او در آن روز می‌آید تا در مقدسین خود جلال یابد و در میان همه کسانی که ایمان آورده‌اند، شگفت‌زده شود.

خداوند کسانی را که از ایمان آوردن امتناع می‌کنند، مسئول بی‌ایمانی‌شان می‌داند. اول یوحنا ۵ نیز همین را تعلیم می‌دهد. هر که به پسر خدا ایمان آورد، در خود شهادت دارد.

هر که به خدا ایمان نیاورد، او را دروغگو شمرده است، زیرا به شهادتی که خدا درباره پسرش داده است، ایمان نیاورده است. و این شهادت است که خدا به ما حیات جاودانی داده است و این حیات در پسر اوست. هر که پسر را دارد، حیات دارد.

هر که پسر خدا را ندارد، حیات ندارد. بنابراین، کتاب مقدس در اینجا از دارا و ندار سخن می‌گوید. شهرت یا ثروت یا توانایی ورزشی یا ثروت نیست که آنها را از هم متمایز می‌کند.

هر که پسر خدا را به عنوان نجات‌دهنده دارد، حیات جاودان دارد. هر که او را ندارد، حیاتی را که واقعاً مهم است، یعنی حیات جاودان، ندارد. کتاب مقدس مسئولیت واقعی انسان را تأیید می‌کند و در عین حال حاکمیت مطلق الهی را آموزش می‌دهد.

بنابراین، همراه با دعوت انجیل، یک دعوت مؤثر وجود دارد که خداوند به وسیله آن برخی را به سوی رستگاری در مسیح سوق می‌دهد. خداوند دعوت مؤثر خود را از طریق دعوت انجیل صادر می‌کند. به طور سنتی، این دو جنبه از دعوت به ترتیب دعوت بیرونی و دعوت درونی نامیده می‌شدند.

می‌خواهم به طور سازنده‌ای از این اصطلاح انتقاد کنم. همه انجیل، پیام نجات را بیرون از خودشان می‌شنوند. اگر مسیحیان کارشان را انجام دهند، دوباره به گوششان می‌رسد.

این همان دعوت بیرونی است، اما فقط برخی نجات می‌یابند. اینها دعوت مؤثر درونی خدا را برای رستگاری دریافت می‌کنند. با این حال، این نامگذاری‌ها تا حدودی گیج‌کننده بودند، زیرا می‌توانستند به این معنی باشند که برخی افراد فقط دعوت بیرونی و برخی فقط دعوت درونی را دریافت می‌کنند.

اما در حقیقت، ندای درونی از طریق ندای بیرونی عمل می‌کند. بنابراین، نام‌های بهتر می‌توانستند ندای بیرونی و ندای درونی با اسلش بیرونی باشند. با این حال، نام‌های فراخوان انجیل و فراخوان مؤثر حتی بهتر هستند.

اولی از فراخوانده شدن به عنوان دعوت انجیل صحبت می‌کند. فراخوان انجیل باید برای همه باشد، برای همه. ما خدا نیستیم.

ما مردم را برای رستگاری انتخاب نمی‌کنیم. ما بر روی صلیب نمی‌میریم و دوباره زنده نمی‌شویم، و ما به طور مؤثر مردم را به رستگاری دعوت نمی‌کنیم. ما به طور تصادفی، طبق گفته‌های دورت، هر کسی را که بخواهد به رستگاری دعوت می‌کنیم.

ارائه آزادانه انجیل به همه، اما اعتماد به خدا برای اجرای آن دعوت انجیل با قدرت درونی مرموزش، دعوتی مؤثر یا کارآمد است. اولین دعوت انجیلی از دعوت به عنوان دعوت انجیلی صحبت می‌کند. دومین دعوت مؤثر، دعوت مؤثر، از دعوت به عنوان فراخوانی عملی سخن می‌گوید.

کمی بعد، بیشتر در مورد آن صحبت خواهیم کرد. دعوت به عنوان دعوت انجیل. برای قرار دادن این آموزه‌ها در یک دیدگاه بزرگتر کتاب مقدسی، با توجه به اینکه خداوند از داوری افراد گمشده لذت نمی‌برد، به سیستماتیک کردن ادامه می‌دهیم.

همانطور که حزقیال نبی در حزقیال ۱۸:۲۳ اعلام می‌کند، آیا من از مرگ شریر خوشحال می‌شوم؟ این اعلام، خداوند متعال است. در عوض، آیا وقتی او از راه و زندگی خود رویگردان می‌شود، خوشحال نمی‌شوم؟ باز هم خروج ۱۸:۲۳ و متاسفم حزقیال ۱۸:۲۳، و همان پیامبر در ۳۳:۱۱ حزقیال می‌بیند، من از مرگ هیچ‌کس خوشحال نمی‌شوم. این اعلام خداوند متعال است.

پس توبه کنید و زندگی کنید، حزقیال ۳۳:۱۱. بنابراین، اشعیا اعلام می‌کند، به من روی آورید و ای تمام کرانه‌های زمین نجات یابید، زیرا من خدا هستم و دیگری نیست. اشعیا ۴۵:۲۲. عهد عتیق بدین ترتیب تمایل خدا را برای نجات گناهکاران اعلام می‌کند. چه آیه زیبایی در اشعیا.

خداوند می‌گوید ای تمام کرانه‌های زمین به من روی آورید و نجات یابید، زیرا من خدا هستم و دیگری نیست. اشعیا ۴۵:۲۲. مأموریت یونس با اکراه به نینوا نیز نشان دهنده قلب خداست. همانطور که پیامبر اعتراف می‌کند، نقل قول کنید، به همین دلیل است که من در وهله اول به سمت طرسوس فرار کردم.

می‌دانستم که تو خدایی بخشنده و مهربان هستی، دیرخشم، سرشار از عشق و وفاداری، و از فرستادن بلا پیشیمان می‌شوی. یونس ۴:۲. یونس فرار کرد زیرا می‌ترسید که خدا بر دشمنان سیاسی یونس رحم کند. وای

پطرس در عهد جدید همین پیام را در دوم پطرس ۳:۹ بیان می‌کند. خداوند با شما صبور است، نمی‌خواهد کسی هلاک شود، بلکه می‌خواهد همه به توبه روی آورند. عیسی و رسولانش در عهد جدید دعوت انجیل را اعلام می‌کنند. این آرزوی خالصانه از جانب خدا و واعظان است که گناهکاران توبه کنند، ایمان آورند و نجات یابند.

آرمینیوسی‌ها در شورای کلیسای دورت، اصلاح‌طلبان را به این ادعا که پیشنهاد انجیل، دعوت انجیل، پیشنهادی صادقانه از جانب خداوند است، متهم کردند. بله، این پیشنهادی صادقانه از جانب واعظان است. ما معتقدیم که شما، برادران کالوینیست ما، می‌خواهید افراد نجات نیافته را نجات یافته ببینید، اما نمی‌توانیم ببینیم که چگونه این ادعا که این نیز یک تمایل از جانب خداوند است، با الهیات شما سازگار است.

شما هم مثل ما به تباهی کامل و ناتوانی کامل مردم برای نجات اعتقاد دارید، اما به برگزیدگی بی‌قید و شرط هم اعتقاد دارید، مثل ما که نداریم، کفاره محدود یا خاص که نداریم، و لطف مقاومت‌ناپذیر که نداریم. چطور می‌توانید چنین ادعایی کنید؟ کالوینیست‌های دورت بی‌تأثیر بودند. کتاب مقدس هر دوی این موارد را تعلیم می‌دهد.

حاکمیت مطلق و رستگاری خداوند، همانطور که در گزینش بی‌قید و شرط او، کفاره خاص و لطف مقاومت‌ناپذیر روح‌القدس مشهود است، اما به همین ترتیب، به روشنی و در جاهای متعدد می‌آموزد که انجیل باید آزادانه ارائه شود و آرزوی نجات مردم نه تنها برای واعظ، بلکه برای خود خدا نیز صادق است. دعوت انجیل، آرزوی صادقانه از جانب خدا و واعظان است که گناهکاران توبه کنند، ایمان بیاورند و نجات یابند. گمان می‌کنم از مخالفان الهیاتی‌ام می‌خواهم که همان محبتی را که من نسبت به آنها نشان می‌دهم، به من نشان دهند.

اگر کسی که با الهیات من مخالف است، عقایدش متناقض است، از نظر الهیاتی متناقض است، اما از نظر کتاب مقدسی وفادار است، من از این بابت خوشحال می‌شوم. من نمی‌خواهم که آنها از نظر الهیاتی منسجم‌تر و از نظر کتاب مقدسی بی‌اعتقادتر باشند. بگذارید در اندیشه‌های آنها تناقض وجود داشته باشد، و ما می‌توانیم نام‌های خوبی برای این تناقضات، پارادوکس‌ها، تناقضات، اسرار و هر چه که می‌خواهید، در نظر بگیریم.

من از کتاب مقدسی بودن خوشحالم، و در نهایت، بیشتر به وفادار بودن به کتاب مقدس علاقه‌مندم تا زیرکی یا کامل بودن یا ثبات الهیاتی، و از کسانی که با من مخالفند می‌خواهم که همین ادب را نسبت به من داشته باشند. اگر اینطور می‌بینید، خوشحال باشید که پترسون در کالوینیسم خود متناقض است، اما به کتاب مقدس ایمان دارد، وقتی می‌گوید که خدا رستگاری گمشدگان را می‌خواهد و پیشنهاد انجیل پیشنهادی صادقانه از جانب او و همچنین واعظان است. ما و خداوند می‌خواهیم گناهکاران توبه کنند، ایمان بیاورند و نجات یابند.

این شامل به اشتراک گذاشتن انجیل و دعوت و وعده‌های آن است. همانطور که از نامش پیداست، این فراخوان شامل انجیل نیز می‌شود. ما گم شده‌ایم و نمی‌توانیم خودمان را نجات دهیم.

پسر خدا مُرد و رستخیز یافت تا گناهکاران را نجات دهد، و از طریق ایمان به اوست که ما نجات می‌یابیم. انجیل شامل یک دعوت است، و اگر کسی این سخنان را می‌شنود و مسیح را نمی‌شناسد، ما صمیمانه از شما دعوت می‌کنیم که برای نجات تنها به عیسی مسیح اعتماد کنید. شما نمی‌توانید خودتان را نجات دهید.

انجیل، فروتنی ایمان را فراموشی خواند، از تلاش‌های خودم به خداوند عیسی مسیح روی می‌آورم، که تنها او می‌تواند نجات دهد، و به او و مرگ و رستاخیزش به عنوان تنها راه برای بخشش گناهانم توسط خدا و اعطای حیات جاودان به من اعتماد می‌کنم. انجیل شامل دعوتی است که از مردم می‌خواهد برای نجات، تنها به مسیح اعتماد کنند. انجیل شامل وعده‌ها، حیات جاودان و بخشش گناهان برای هر کسی است که ایمان می‌آورد.

بسیاری از متون کتاب مقدس، انجیل را به تصویر می‌کشند. یوحنا ۶:۴۰، این وصیت پدر من است که هر که پسر را ببیند و به او ایمان آورد، حیات جاودان خواهد داشت و من او را در روز بازپسین زنده خواهم کرد. یوحنا ۶:۴۰.

اعمال رسولان ۱۶:۳۱. به خداوند عیسی مسیح ایمان آور که تو و خانواده‌ات و اهل خانه‌ات نجات خواهید یافت. غلاطیان ۲:۱۶.

هیچ انسانی نه با اعمال شریعت، بلکه با ایمان به عیسی مسیح عادل شمرده می‌شود. ما نیز خود به مسیح عیسی ایمان آوردیم. این برای آن بود که با ایمان به مسیح و نه با اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا با اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد.

باز هم، غلاطیان ۲:۱۶. عبرانیان ۹:۱۱ و ۱۲. مسیح به عنوان کاهن اعظم چیزهای نیکویی که آمده است ظاهر شده است و یک بار برای همیشه با خون خود به مقدس‌ترین مکان وارد شد و رستگاری ابدی را به دست آورد.

عبرانیان ۹:۱۱ و ۱۲. خداوند قصد دارد که دعوت انجیل جهانی باشد و بدون تبعیض به همه برسد. خداوند دنیای گناهکار را دوست دارد و پسرش را برای نجات آن داد. یوحنا ۳:۱۶ و ۱۷.

عیسی قلب خود را بر سر رد لجوجانه پیامبران خدا و خودش توسط اورشلیم ریخت. متی ۲۳:۳۷. عیسی با تاسف گفت: ای اورشلیم، اورشلیم، شهری که پیامبران را می‌کشد و فرستادگان خود را سنگسار می‌کند، چند بار فرزندان تو را مانند مرغی که جوجه‌هایش را زیر بال‌هایش جمع می‌کند، جمع کردم و شما حاضر نبودید. یعنی عیسی با یک پیشنهاد رایگان، با ابراز تاسف از اینکه اورشلیم پیشنهاد رایگان خدا را نپذیرفت، به گناهکاران خطاب می‌کند. چگونه می‌توانیم این را با سخنان عیسی در متی ۱۱ پس از موعظه و انجام معجزات در شهرهای جلیل که ایمان نیاوردند، تطبیق دهیم؟ او می‌گوید: ای پدر، پروردگار آسمان و زمین، تو را شکر می‌کنم.

متی ۱۱:۲۵ که این امور را از خردمندان و خردمندان پنهان داشتی و به کودکان آشکار ساختی. آری، ای پدر، زیرا چنین اراده نیکوی تو بود. همه چیز را پدرم به من سپرده است و هیچ‌کس پسر را نمی‌شناسد جز پدر، و هیچ‌کس پدر را نمی‌شناسد جز پسر و هر که پسر بخواد او را به او آشکار کند.

چطور عیسی می‌تواند آنها را به خاطر بی‌ایمانی‌شان سرزنش کند و سپس بگوید که باید پدر را به گناهکاران آشکار کند؟ من نمی‌دانم، اما هر دو تعلیم داده شده‌اند. بلافاصله بعد از آن می‌گوید: «بیایید نزد من، ای همه.» زحمتکشان و گرانباران، و من به شما آرامش خواهم داد.

یوغ مرا بر خود گیرید و از من بیاموزید، زیرا من فروتن و حلیم هستم. من حلیم و فروتن هستم و برای جان‌هایتان آرامش خواهید یافت. زیرا یوغ من آسان و بار من سبک است.

کتاب مقدس به طور مداوم، حاکمیت مطلق الهی و مسئولیت واقعی انسانی را در کنار هم قرار می‌دهد. من کاملاً نمی‌فهمم که این چگونه کار می‌کند، اما تسلیم آن هستم. من آن را به عنوان آموزه‌ای از کلام خدا می‌پذیرم و آن را به عنوان سومین راز کتاب مقدس می‌شناسم.

می‌خواهم محتاط باشم. من اسرار را به عنوان حقایق وحی شده از کتاب مقدس تعریف می‌کنم که هم ضروری هستند و هم انسان‌ها، چه محدود و چه متناهی، و حتی انسان‌های نجات یافته، قادر به کنار هم قرار دادن کامل آنها نیستند. دو مورد مهم، آموزه تثلیث است.

خدا یکی است. خدا سه تا است. می‌دانم که ما سعی می‌کنیم با تعریف متفاوت یگانگی و سه گانگی، از تناقض فلسفی اجتناب کنیم.

من کاملاً موافقم. هر دو در نهایت کتاب مقدس هستند. با این حال، ما تأیید می‌کنیم که خدا یکی است، یک خدا که از ازل در سه شخص وجود داشته است.

ما بدعت‌ها را رد و طرد می‌کنیم و پارامترهایی را تعیین می‌کنیم، اما نمی‌توانیم به طور کامل توضیح دهیم که چگونه خدا یکی و سه تا است. در مورد شخص مسیح نیز همینطور است. او در تجسم خود، هم خدا و هم انسان در یک شخص است.

ما این حقایق را تأیید می‌کنیم. ما بدعت‌ها را کنار می‌گذاریم و بدین ترتیب پارامترها را تعیین می‌کنیم و بسیاری از بخش‌های کتاب مقدس را به این طریق معنا می‌کنیم، اما نمی‌توانیم کاملاً بفهمیم. آن دو راز، تناقضات و پارادوکس‌ها، آشکارا کتاب مقدس هستند و برای ایمان مسیحی ضروری می‌باشند.

یکی از آنها را انکار کنید، گمراه می‌شوید. مورد سوم، که این مفهوم است که حاکمیت مطلق الهی و مسئولیت پاسخگویی و تقصیر واقعی انسان با هم سازگار هستند، برای رستگاری ضروری نیست. اما من آن را به اندازه دو مورد قبلی، آموزه کتاب مقدس می‌دانم.

به اندازه آنها مهم نیست، اما به همان اندازه مرموز است که این چیزها در کنار هم قرار می‌گیرند. لوقا ۲۲:۲۲. پسر انسان طبق آنچه مقدر شده است، می‌رود.

خدا مرگ پسرش را مقدر کرده بود، اما وای بر آن کسی که به او خیانت کند. یهودا مسئول و مقصر خیانتش به ارباب است. یک لحظه صبر کن.

خدا این را مقدر کرده است. این یهودا را به یک مهره تبدیل می‌کند، درست است؟ نه. یهودا آزادانه به مسیح خیانت کرد، درست است؟ بله.

یعنی خدا نقشه‌هایش را تنظیم کرده. نه، این درست نیست. هر دو درست هستند.

خدا مسئول است. یهودا یک گروگان نیست. یهودا گناهکار است.

او نقشه خدا را تغییر نداد. ما نمی‌توانیم کاملاً درک کنیم که چگونه خیانت به مسیح هم تحقق نقشه ابدی خدا و هم عمل مجرمانه یک انسان مسئول است. با این وجود، این اتفاق در یک نفس از دهان عیسی، در یک جمله، رخ می‌دهد.

عیسی آغوش خود را به روی اورشلیم، شهری که خدا برای نام خود برگزید، شهری که پیامبران را کشت و پیام آنها را بارها و بارها رد کرد، باز می‌کند. با این وجود، او آغوش خود را به روی خسته و درمانده باز می‌کند و از آنها دعوت می‌کند تا برای آرامش نجات به سوی او بیایند. متی ۲۸:۱۱

او به پیروانش دستور می‌دهد که از همه ملت‌ها شاگرد بسازند. متی ۲۸:۱۹. حواریون همان پیام را اعلام می‌کنند، نقل قول می‌کنند، خدا اکنون به همه مردم در همه جا فرمان می‌دهد که توبه کنند.

اعمال رسولان ۱۷، ۳۰ و ۳۱. خداوند نه تنها به گناهکاران فرمان توبه می‌دهد، بلکه از آنها نیز التماس می‌کند که این کار را انجام دهند. او این کار را از طریق رسولان خود، از جمله پولس، انجام می‌دهد، نقل قول می‌کند که خداوند از طریق ما درخواست خود را مطرح می‌کند.

دوم قرن‌تیاں ۲۰:۵. ما از جانب مسیح التماس می‌کنیم که با خدا آشتی کنید. دوم قرن‌تیاں ۲۰:۵.

خداوند از طریق ما، رسولان و به تبع آن از طریق واعظان انجیل از آن زمان تاکنون، درخواست خود را مطرح می‌کند. ما از طرف مسیح التماس می‌کنیم که با خدا آشتی کنیم. انجیل یک فرمان است.

خداوند به مخلوقاتش فرمان می‌دهد که ایمان بیاورند. انجیل نمایانگر قلب خداست. واعظان از مردم التماس می‌کنند که از گناهان خود توبه کنند و به مسیح ایمان آورند.

اگرچه همه کسانی که دعوت انجیل را می‌شنوند ایمان نمی‌آورند و نجات نمی‌یابند، اما دعوت انجیل برای نجات ضروری است. پولس در رومیان ۸:۱۰ تا ۱۷، گسترده‌ترین و صریح‌ترین تعلیم را در این مورد ارائه می‌دهد. این پیام ایمانی است که ما اعلام می‌کنیم.

اگر با زبان خود اعتراف کنی که عیسی خداوند است و در قلب خود ایمان داشته باشی که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت. کسی که با قلب ایمان می‌آورد، پارسایی را به همراه دارد و کسی که با زبان اعتراف می‌کند، رستگاری را به همراه دارد. کتاب مقدس می‌گوید هر که به او ایمان آورد، شرمنده نخواهد شد زیرا هیچ تفاوتی بین یهودی و یونانی وجود ندارد، زیرا همان خداوند همه، همه کسانی را که او را می‌خوانند، به فراوانی برکت می‌دهد.

زیرا هر که نام اراده را بخواند، نجات می‌یابد. پس چگونه می‌توانند کسی را که به او ایمان نیاورده‌اند، بخوانند؟ و چگونه می‌توانند بدون شنیدن درباره او ایمان بیاورند؟ و چگونه می‌توانند بدون واعظ بشنوند؟ و چگونه می‌توانند موعظه کنند، مگر اینکه طبق آنچه نوشته شده است، فرستاده شوند؟ چه زیباست پاهای کسانی که مژده می‌آورند. اما همه از انجیل اطاعت نکردند.

زیرا اشعیا می‌گوید، ای خداوند، چه کسی پیام ما را باور کرده است؟ پس ایمان از آنچه شنیده می‌شود، سرچشمه می‌گیرد و آنچه شنیده می‌شود از طریق پیام درباره مسیح حاصل می‌شود. رومیان ۱۰: ۸ تا ۱۷، کتاب مقدس استاندارد مسیحی. تنها راه نجات از طریق شنیدن پیام درباره مسیح مصلوب و رستخیز یافته، آیه ۱۷، و اعتراف به خداوندی او، آیه ۸ است. پولس نیز به همین ترتیب تأکید می‌کند، نقل قول می‌کند، من از انجیل شرمنده نیستم زیرا قدرت خداست برای نجات هر کسی که ایمان آورد، ابتدا برای یهودی و سپس برای یونانی.

این پیشنهاد دعوت انجیل به هر کسی است که خواهد آمد. دعوتی به عنوان دعوت مؤثر، دعوت مؤثر (locution)، فراخوان اجرایی. نظریه کنش گفتاری، که من اطلاعات بسیار کمی در مورد آن دارم، بین بیان تمایز قائل می‌شود (perlocution) و بیان غیرمستقیم (intelling) بیان غیرمستقیم.

یک خطاب، یک جمله است. خطاب به هدف کسی که آن جمله را بیان کرده است مربوط می‌شود و خطاب به نتایج آن جمله. در کتاب مقدس، علاوه بر دعوت انجیل، فراخواندن به روش‌های دیگری نیز به کار می‌رود.

این به عنوان یک فراخوان اجرایی استفاده می‌شود. یعنی وقتی خدا از درون و به طور ماوراءالطبیعه فراخوان می‌دهد، این فراخوان مؤثر است. فراخوان شنیده می‌شود.

در دعوت مؤثر، خداوند به طور درونی و مرموزی توسط روح خود در زندگی بسیاری از کسانی که دعوت انجیل را می‌شنوند، کار می‌کند تا آنها را به ایمان نجات‌بخش به پسرش سوق دهد. این دعوت‌ها به هم مرتبط هستند. انجیل قدرتمند است، رومیان ۱:۱۶. مانند دانه‌ای که ریشه می‌دهد، متی ۱۳:۱ تا ۲۳، یعقوب ۱:۱۸. اول پطرس ۱:۲۲ تا ۲۵، روح با قدرت از انجیل برای ایجاد ایمان استفاده می‌کند.

هر دو دعوت در اعمال رسولان ۱۳:۴۸ و ۴۹ در حال انجام است. پس از اینکه پولس و برنابا از یهودیان به غیریهودیان روی آوردند، لوقا گزارش می‌دهد که وقتی غیریهودیان این را شنیدند، شاد شدند و کلام خداوند را گرامی داشتند. و همه کسانی که برای حیات ابدی تعیین شده بودند، ایمان آوردند، اعمال رسولان ۱۳:۴۸. به طور جدایی‌ناپذیری پیشنهاد رایگان انجیل توسط رسولان، نقشه خدا برای نجات، و ایمان واقعی از سوی شنونده در هم تنیده شده است.

اگر دیدگاه خود را نسبت به جنبه الهی گسترش دهیم، می‌بینیم که کتاب مقدس، برگزیده بودن ما در ابدیت را با فراخوانده شدن ما در زمان مرتبط می‌کند، همانطور که متیو ابنزر از هند می‌گوید. این از کتاب مقدس متیو ابنزر، حقایق بزرگ کتاب مقدس، صفحه ۱۸۸۱ است. من قبلاً این کار را انجام، ESV مطالعه جهانی داده‌ام، اما این نوعی زمینه جدید است.

خداوند قوم خود را از طریق دعوت انجیل به طور مؤثر فرا می‌خواند. کسانی را که از پیش تعیین کرده بود، رومیان ۸:۳۰، او نیز فراخوانده است. و کسانی را که فراخوانده بود، او نیز عادل شمرده است.

کسانی را که عادل شمرد، جلال نیز بخشید. رومیان ۹:۲۳-۲۴، چه می‌شد اگر خدا این کار را می‌کرد تا غنای جلال خود را بر بندگان رحمتی که از پیش برای جلال آماده کرده بود، آشکار سازد، حتی بر ما، کسانی که او نیز آنها را فراخوانده بود، نه تنها از یهودیان، بلکه از غیریهودیان نیز؟ پولس بندگان برگزیده رحمت خدا، خدای کوزه‌گر الهی که بندگان رحمت را می‌سازد، را با فراخواندن یهودیان و غیریهودیان قرن اول از طریق انجیل مسیح، به طور مؤثر از طریق انجیل مسیح، مرتبط می‌کند، تا انجیل در مورد آنها عمل کند.

ما باید خدا را شکر کنیم، دوم تیموتائوس، دوم تسالونیکیان ۲:۱۳-۱۴، دوم تسالونیکیان ۲:۱۳-۱۴، ما باید همیشه خدا را برای شما شکر کنیم، پولس می‌گوید، برادران و خواهرانی که محبوب خداوند هستید، زیرا از ابتدا، خدا شما را برای نجات از طریق تقدیس توسط روح و از طریق ایمان به حقیقت برگزیده است. او شما را به این وسیله از طریق انجیل ما فراخواند تا جلال خداوند ما عیسی مسیح را به دست آورید. وقتی خدا به طور مؤثر مردم را از طریق دعوت انجیل فرا می‌خواند، نتایج کوتاه مدت و بلند مدت را به ارمغان می‌آورد.

در کوتاه‌مدت، خداوند از طریق دعوت مؤثر، زندگی‌ای شایسته‌ی ستایش را برای ما رقم می‌زند. افسسیان ۴:۱، مرا به یاد اصل مهمی می‌اندازد که سال‌ها پیش توسط دی. ای. کارسون در مقاله‌ای که در کتابی با عنوان کتاب مقدس و حقیقت «نوشته بود، به من آموخته شد. من معتقدم که او در ویرایش این کتاب نیز نقش» داشته است.

در آن زمان، او به ما آموخت که باید به کارکرد کتاب مقدس توجه کنیم. این موضوع مرا مجذوب خود کرد و از آن زمان تاکنون اسیر آن بوده‌ام. کافی نیست که بدانیم کتاب مقدس چه تعلیم می‌دهد، بلکه باید سخت تلاش کنیم تا بفهمیم چرا آنچه را که تعلیم می‌دهد، تعلیم می‌دهد.

حالا من کاربردها را به این محدود نمی‌کنم، اما فکر می‌کنم باید با آنها شروع کنیم. یعنی اگر بتوانیم بفهمیم که چرا خدا این آیه، پاراگراف، کتاب از کتاب مقدس یا این تعلیم، این آموزه از... را داده است و سپس در دعا و در خدمت، آن آیه، پاراگراف، فصل، کتاب یا آموزه را به سمت اهدافی که خدا گفته است برای آنها داده است، هدایت کنیم، در این کار قدرت وجود دارد. روح القدس کلام را متبرک می‌کند تا آنچه را که خدا گفته است، می‌خواهد انجام شود، به بار آورد.

در اینجا، پولس می‌گوید، من شما را تشویق می‌کنم که شایسته‌ی دعوتی که دریافت کرده‌اید، رفتار کنید افسسیان ۴:۱. من فکر می‌کنم ما نه تنها به عنوان دعوت شده، به ما آموخته‌ایم که انجیل و دعوت مؤثر را از هم تشخیص دهیم، بلکه باید برای خدا به عنوان کسانی که فراخوانده شده‌اند زندگی کنیم و به شیوه‌ای مناسب، شایسته‌ی آن، شایسته‌ی آن دعوت، رفتار کنیم، که البته ما را به سمت اتکای زیاد به فیض توانمندساز خدا و روح القدس سوق می‌دهد. به طور خاص، خدا می‌خواهد دعوتش، همانطور که آیات بعدی نشان خواهد داد، آزادی در زندگی ما، هماهنگی با سایر مؤمنان، تقدس در برابر خدا و انسان‌ها، و تمایل به رنج کشیدن برای انجیل در زندگی قومش را به همراه داشته باشد. آزادی، غلاطیان ۵:۱۳، شما فراخوانده شده‌اید تا آزاد باشید، برادران و خواهران، اما از این آزادی به عنوان فرصتی برای جسم استفاده نکنید، بلکه از طریق عشق به یکدیگر خدمت کنید.

خدا ما را فراخوانده است تا به راه‌های گناه‌آلود ادامه ندهیم، بلکه برای او زندگی کنیم و به دیگر مؤمنان خدمت کنیم. کولسیان ۳:۱۵، هماهنگی، صلح، هماهنگی. بگذارید آرامش مسیح، که شما نیز در یک بدن به آن فراخوانده شده‌اید، بر دل‌های شما حاکم باشد.

این آیه مرا به یاد تدریس هرمنوتیک سال‌ها پیش می‌اندازد، و دانش آموزان می‌دانستند که من سعی دارم آنها را فریب دهم. من سعی داشتم به آنها نشان دهم که چگونه پیش‌فهم ما، چگونه شرایط فرهنگی ما بر درک ما از کتاب مقدس تأثیر می‌گذارد. و بنابراین گفتم، با کلمات خودتان معنی این آیه را بنویسید، که آرامش مسیح در قلب‌های شما حاکم باشد.

و آنها همواره نوشتند که خدا می‌خواهد ما در قلب‌هایمان آرامش داشته باشیم و نگران نباشیم. و این درست است؛ این یک حقیقت کتاب مقدسی و یک کاربرد کاملاً آمریکایی است. اما این آیه در مورد قلب‌های ما و رفاه فردی ما صحبت نمی‌کند.

خود آیه می‌گوید، بگذارید آرامش مسیح، که به آن در یک بدن فراخوانده شده‌اید، بر دل‌های شما حاکم باشد. این یک آیه‌ی جمعی است. در مورد آرامش صحبت می‌کند، نه آن چیزی که از درک در دل‌های ما می‌گذرد. این کتاب مقدس است، اما نه اینجا.

این درباره هماهنگی بین برادران و خواهران صحبت می‌کند. کولسیان ۳:۱۵، و بگذارید آرامش مسیح در قلب‌هایتان حکمفرما باشد. انگار آیه همینجا با دانش‌آموزان عزیزم تمام شد، که شما به آن فراخوانده شده‌اید، در واقع شما در یک بدن فراخوانده شده‌اید.

بله، خدا می‌خواهد که ما در قلب‌هایمان آرامش داشته باشیم. فیلیپیان ۴، ۶ و ۷. اما در اینجا او در مورد این واقعیت صحبت می‌کند که خدا ما را به رستگاری در مسیح فراخوانده است، که منجر به دنبال کردن وحدت

کلیسا، صلح و هماهنگی با سایر مؤمنان در مسیح می‌شود. اول تسالونیکیان ۴:۷، خدا ما را به ناپاکی نخوانده است، بلکه به زندگی در تقدس.

دوم تیموتائوس ۱:۹ را مقایسه کنید. اول پطرس ۲:۲۱ را، بنابراین چیزی که می‌خواهم بگویم این است که اگر به عملکرد آموزه‌ی دعوت توجه کنیم، هدف خدا، حتی در درجه‌ی اول، حل و فصل مباحث الهیاتی نیست اگرچه فکر می‌کنم برای ما خوب است که به خدا اعتماد داشته باشیم، کسی که به صورت عملی و درونی و به طور مؤثر از طریق دعوت بیرونی ما را دعوت می‌کند، اما اعتماد ما به اراده‌ی آزاد مردم نیست، بلکه به خدا است که از طریق کلامش عمل کند. اما خدا می‌خواهد دعوت، آزادی، هماهنگی، تقدس و حتی تمایل به رنج کشیدن را ایجاد کند.

اول پطرس ۲:۲۱، شما به این فراخوانده شده‌اید زیرا مسیح نیز برای شما رنج کشید و سرمشقی برای شما گذاشت که باید در رنج باشید و در جای پای او قدم بردارید. اول پطرس ۲:۲۱، در کنار تأثیرات کوتاه‌مدت خدا همچنین قصد دارد که فراخوانش تأثیرات بلندمدت باشکوهی در زندگی مؤمنان داشته باشد. افسسیان ۱:۱۸ دعا می‌کنم که چشمان دلتان روشن شود تا بدانید امید فراخوان او چیست، ۱:۱۸

این امید حیات جاودان است. این امید حیات جاودان و بدن‌های رستخیز یافته بر روی زمین جدید است. دوم تسالونیکیان ۲:۱۴، او شما را از طریق انجیل ما به این امر فراخواند تا جلال خداوند ما عیسی مسیح را به دست آورید.

این هدفی است که خدا ما را برای آن فراخوانده است، یعنی به دست آوردن جلال مسیح. مطمئناً، این امر اکنون ما را برمی‌انگیزد تا او را دوست داشته باشیم، او را بپرستیم و با تمام قلب خود برای او زندگی کنیم. عبرانیان ۹:۱۵، عیسی واسطه عهد جدید است، تا کسانی که فراخوانده شده‌اند، وعده میراث ابدی را دریافت کنند.

در تمام این متون، خداوند فراخوانده شدن را نه تنها با مسئولیت‌ها و وظایف مسیحی همانطور که دیدیم بلکه با آخرت، با امید نهایی ما مرتبط می‌کند. این امید برای تشویق ما به زندگی برای خداوند داده شده است. اول پطرس ۳: ۸-۹، شما برای این فراخوانده شده‌اید تا وارث برکت شوید.

اول پطرس ۵:۱۰، خدای همه فیض‌ها، که شما را به جلال ابدی خود در مسیح فراخوانده است، خود شما را پس از آنکه اندک زمانی رنج کشیدید، احیا، استوار، تقویت و حمایت خواهد کرد. اول پطرس ۵:۱۰، خدای همه فیض‌ها ما را به جلال ابدی خود در مسیح فراخوانده است. هلولیا.

با این مقدمه، این سخنرانی را به پایان می‌رسانیم و به امید خدا، سخنرانی بعدی را در مورد آموزه‌ی خلقت تازه آغاز خواهیم کرد.

این سخنرانی دکتر رابرت پترسون در مورد رستگاری است. این جلسه ۹، گزینش، فرمول‌بندی‌های سیستماتیک، شماره ۴: ایمان، انجیل و دعوت است.